De generibus metrorum / [Niccolò Perotti].

Contributors

Perotti, Niccolò, 1430-1480.

Publication/Creation

[Verona] : [B. de Boninis], [1483]

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/xw8mfc92

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

wellcome collection

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
https://wellcomecollection.org

1 Case 3. a. 22.
Ver
&
80

831. **HIPPOCRATES. Iusiurandum.** (Preceded by:) **PEROTTUS,** Nicolaus. **De generibus metrorum.** Roman and greek letter. 25 lines. 29 leaves, without the first blank. Quarto. Vellum. (Verona, Boninus de Boninis, about 1475—1480.) *See reproduction p. 277.* Fr. 1600.— Sw. fr.

Copinger 4691. Reichling II, 670. Proctor 6789. Proctor, Printing of Greek p. 43 (with reproduction): «By its roman type it appears to belong to Padua. The Greek letters found in this book are of unrivalled eccentricity. Besides the forms of the letters, which are extraordinary enough, the accents such as they are, seem to be inserted separately.» The Wiegendruck-Kommission at Berlin attributes the book to Boninus de Boninis, at Verona, ca. 1475—1480. This attribution, as far as the press is concerned, is confirmed as probable by Mr. Scholderer of the British Museum.

Not in Hain. According to Census no copy in America. Very rare.

Contains the first edition of Hippocrates' Iusiurandum, or Physician's Oath, «the earliest and most impressive document in medical ethics». Not quoted by Osler.

«The Oath, the oldest inheritance from the Coan school, wherein are laid down the duties of the Asclepiads towards teacher, pupil and patient.» (Neuburger-Playfair.)

«Hippocrates originated the famous oath which expressed the highest aims for the practitioner of physic and gives an ideal of conduct that cannot be improved upon today.» (Dana.) Fine copy with very wide margins. Some uncut edges.

not in Hain
Cop. 4691
Reichling II, 670.
Proctor 6789
B.M. VII, 952

L'Art Ancien
Lugano
April/28
Bull. XIV

47777

1
Ve
&
80

735

NICOLAI PEROTI DE GENERIBVS METRORVM

NIHIL A TE IOCVNDIVS NObis potuit iniungi q̃ ut de ratione metrorum conſcriberemus. Nam & beneficio tuo in illam dulciſſimā ætatē uidemur reuocati qua decimum ante annum his ſtudiis una operam dabamus: & rem fecimus niſi nos fallit opinio q̃ plurimis nō modo adoleſcentibus uerum etiam prouectis utiliſſimam. Ita enim iamdiu hæc ars abolita erat penituſq; reſtincta ut uel nullus extaret auctor qui de ea re traderet: uel ſi quis ſupererat adeo mendoſus corruptuſq; eſſet ut multa in his diſcerētur quæ neſciſſe rectius fuiſſet. Libui: itaq; experiri q̃tum auctoritatis apud noſtros hoīes ex his ſtudiis haberemus: q̃q̃ non lateret nos eſſe nōnullos qui in capeſcendis bonis litteris ita obſurduerūt ut ſimulac emanat noui aliq̃d etiā ab eruditis uiris non mō a nr̄i ſimilib9 qđ ab illoꝝ opīobus quoꝝ doctrina ſūt ībuti diſcrepet nō ſolū id cōtēnāt ſed acerrimis etiā uerbis inſectentur. Veꝝ his quidē pſuaſum uolum9 pluris nos facere duoꝝ aut triū eruditoꝝ iudicium q̃ mille ſui ſimilium ineptiſſimas reprehenſiones: Ponderari enim nō rememorari ſententias cupim9 nec publicū laudamus cōſiliū in quo

Soc. Reg. Lond
ex dono HENR. HOWARD
Norfolciensis.

AA 3511

nihil eſſe inæqualius cōſueuit q̄ ipſa æqualitas: nam
cum impar prudentia ſit par omnium eſt auctoritas
Tibi igitur hunc librum cuius uoluntate hanc ꝓuin
tiam ſuſcepimus Iacobe dicamuſ: in quo fere omnia
metrorum genera a nobis comprehenſa ſunt: ac ue
luti per manꝰ tradita. Qua in re incredibile dictu eſt
quos ſuſtinuimus labores: adeo quippe omnia nō ſo
lum præcepta ueꝝ etiam pedum ac metrorum nomi
na corrupta erant ut neceſſe fuerit cōpluris non ſolū
latinos ueꝝ etiam græcos ad ea comperienda libros
euoluere: noua quoq; exempla inueſtiganda fuere:
multa etiam noſtro marte componēda: quod ſi unq̄
euigilatæ a nobis noctes & epota fuligo lucubratio
num ac ſudatæ ueſtes fructus aliquid pepererūt: am
pliſſimum uidebor laborum meorum præmium cō
ſecutus. Si uero rem potius ſcombris (ut aiunt) ac tu
re dignam compoſuimus. Tamen hoc nos maxime
conſolabitur ꝙ morem geſſimus uoluntati tuæ: quē
ob egregiam indolem: ſuauiſſimos mores: excælſū
dulce: eruditumq; ingenium tātum diligimus quan
tum alium neminem: tantam ex amore tuo uolupta
tem capimꝰ ut nihil iam ſine te nobis dulce eſſe poſ
ſit: nec longiora nobis uiuendi ſpatia dari uelimuſ q̄
dum tecū fideliſſime amiciſſimeq; uixerimꝰ. Vale.

Es eſt metricã conſtructio ſyllabarꝝ. Eſt autẽ pedibus hoc nomen inditum a ſimilitudine pedum corporis Nam ſicut pedibus moueri corpora uidemus: ita uerſus ipſi cum ſcanduntur quibuſdam quaſi pedibus uidentur ĩcedere Verꝝ latini quidem hoc nomen ut alia plæraqꝫ a græcis ſumpſere. nam quod illi πόδας nos pedes dicimus. dicti autẽ pedes ſunt ob æqualitatem quandam ac ueluti conueniẽtiã motus hoc ἀπὸ τοῦ βῶ τὸ βαίνω mutationẽ β litteræ in π frequentiſſime uſurpatur a græcis: βαίνειν autem non tam ire ſignificat q̃ cũ quadam ratione & ueluti armonia moueri. ũde & βῆμα et ὑψηλατίζω dicuntur. neqꝫ me latet alios qui aliter ſentiant & imprimis Ariſtotelem q̃ ἀπὸ τοῦ πέδον dici πόδας exiſtimat: ſed nos uulgatiorẽ hoc loco opinionem ſequi maluimus

Pedes omnes duodetriginta numero eſſe cõſtat ex his quattuor diſyllabi ſũt: triſyllabi octo: quadriſyllabi ſexdecim.

Diſſyllaboꝝ primus qui ex duabus ſyllabis longis conſtat ſpondæus dicitur: ut muſæ. Secund9 qui ex duabus breuibus pyrrichius: ut dea. Terti9 qui correptam primam ſecundam productã habet iambus: ut dies. Quart9 qui ex prima ꝑducta correpta altera componitur trochæus; ut arma.

Triſyllaboꝝ uero prim9 moloſſus ſeu trimacr9 ex tribus lōgis conſtat ut uirtuti. Secūdus dactylus ex longa & duabus breuib9 ut iuppiter. Terti9 huic contrarius anapæſtus ex duabus breuibus & longa ut ueneri. Quartus amphimacrus ex duabus extremis ꝑductis & media correpta ut palladi. Quintus amphibrachus huic cōtrari9 ut cupido. Sextus bacchius ex prima breui & duabus longis ut q̄rino. Septimus palimbacchius huic cōtrarius ut auguſtus. Octauus tribrachus ex tribus breuibus ut catulus. Hic etiā Choriuſ dr̄ ꝙ eo freq̄nter in choris ueteres utebātur: quemadmodum quoq; moloſſus appellatus eſt ꝙ eo metri genere odas in templo Iouis moloſſi laudem canere conſueuerunt.

Quadriſyllaboꝝ ꝑmus qui ſpondæus dicitur q̄tuor ꝑductas ſyllabas habet ut fortunati. Secūd9 ꝓceleumaticus q̄tuor breues ut philoſophus Tertius pæon ꝑmus ex ꝑma lōga & tribus ſeq̄ntibus breuibus conſtat ut tartarea. Quartus pæon ſecundus ex ꝑma & duabus ultimis breuibus ſecunda lōga diremimus. Quītus pæon tertius ex penultīa lōga & cæteris correptis ut dirimamus. Sextus pæon q̄rtus ex tribus correptis & ultīa ꝑducta ut dirimerent. Septīmus iōicus a maiori ex duabus lōgis & duabuſ breuibus ut demetrius. Octauus ionicus a mīori huic

cōtrarius ut diomedes. Nonus coriābus extremis lōgis & mediis breuibus ut æthereo Decimus ātipaſtus huic cōtrius ut alexāder. Vndecimus diiābus ex pma & tertia breui reliqs pductis.i. ex duobus iābis cōnexis ut platonici. Duodecimus ditrochæus huic cōtrarius hoc ē ex duobus trochæis cōpoſitus ut dulcioris Tertiuſdecimus epitritus pm⁹ ex pma breui & ſeqntibus lōgis ut ariſtotiles. qrtuſdecimus epitritus ſecūdus ex pma lōga ſecunda breui ſeqnti bus itē lōgis ut eurimedes. Quintuſdecimus epitritus tertius ex penultima breui reliqs pductis ut demoſthenes. Sextuſdecimus epitritus qrtus ex ultīa correpta præcedentibus pductis ut Conſtantinus:

Et℞ eſt connexio quædam atq ordinatio pedum ad delectationem aurium inuenta. Metro accidunt ſeptem: genus: ſpēs: cōpoſitio: cæſura: magnitudo: figura: & depoſitio Genus metri appellamus mutuā cōtrario℞ iuncturā & ueluti quandā inter ſe affinitatē ut ſi dactylū anapeſtico cōiūgatur cuius iūcturæ tres ſpēs ſūt Prima diadicū triſemū a græcis dicitur ut trochaicum & iambicum. Secūda diadicū tetraſemū ut dactylū & anapæſticū & choriambicū Spēs metri dicitur qualitas metrica p quā ſpēs ipſa cōſtruitur ut trochaicū anapeſticū. Sūt āt metro℞ ſpēs decem: trochaicū: iambicū: dactylicū:

anapæſticum:choriambicū: ionicum a maiori : io
nicum a minori:pæonicū:antipaſticū: & anacreon
tiū.Cōpoſitio ē ipſa diſpoſitio pedū per quā diſcer
nimus ſimplex ne an cōpoſitū id metꝝ ſit.Simplex
nāqꝫ ē cū uerſus pedes oēs ſimiles habet:ut Stat ſua
cuiqꝫ dies breue & irreparabile tēpus. Cōpoſitū ue
ro cum ex diuerſis conſtat : ut Cornua uelatarꝝ ob
uertimus antēnarꝝ.Cæſura ē decora terminatio uo
cum in medio uerſuū notata:hæc quadrifariā diui
ditur:alia pentimemeris dī ſiue ſemiquinaria: alia
heptimemeris ſiue ſemiſeptenaria: tertia trochaicā
q̄rta buccolica. Pentimemeris eſt qñ poſt duos pri
mos pedes ſuꝑans ſyllaba inuenitur quæ dictionē
terminet:ut Arma uirꝝqꝫ cano.Itē:Italiā fato. habet
enī ex quinqꝫ dimidiū.Heptimemeris ē cū poſt treſ
pedes ſimiliter ſyllaba ĩuenitur:ut Arma uirꝝqꝫ cano
troiæ.Itē:Italiā fato ꝓfugus.continet enī ſeptenarii
medietatē.Trochaica eſt cum poſt duos pedes tro
chæus partē or̄onis perficit:ut Nil noſtri miſerere.
Poſtrema uero ideſt buccolica cum poſt q̄ttuor pe
des ſyllaba ſuꝑat in partē or̄onis deſinens : ut Non
oēs arbuſta iuuant humileſqꝫ myricæ. Sūt qui aliā
quoqꝫ trachaicā addunt.Ea ē cum poſt quattuor pe
des inuenitur trochæus partem or̄onis terminans :
ut Oīa uincit amor & nos cædamus. Magnitudo ē

ꝓductio ſyllabarum quæ natura correptæ ſunt: ut Terraſq; tractuſq; maris: & dum ſanguis inerat. Figura eſt ordo & conuenientia inter ſe inuicem nõ ſolum pedum uerum etiam dictionum metrorumq;. Depoſitione appellamus uniuſcuiuſq; metri deſinentiã. Sunt autẽ depoſitiones quattuor. Dicimus enĩ omne metrum aut brachicatalecticum aut catalecticum aut acatalecticum aut hypercatalecticũ eſſe. Brachicatalecticum ẽ cui ut perfectum ſit deeſt integer pes ut in illo ariſtophanico φεῦ φεῦ neceſſe ẽ enim aliegenis utamur exẽplis ubi non ſuccurrunt nr̃a. hoc quippe monometrum brachicatalecticum eſt ꝙ pedẽ unum habet altero deficit. Catalecticum dr̃ cui una tm̃modo deeſt ſyllaba: ut apud Horatium Mea renidet in domo lacunar. Eſt enim ſenariũ iambicũ una ſyllaba minus. Acatalecticũ dr̃ quod legittimo fine clauditur: ut Nec fonte labra prolui caballino. Eſt enim ſenarium iambicum perfectũ Hypcatalecticũ cui una ſyllaba ſupat uel duæ. ut Oẽ genus in terris ſimili ſurgit ab æuo. Itẽ Virgili9: Alloquitur Venus o q̃ res hõiumq; deorumq;. & Horati9: Syluæ laborãtes geluq;. Illa enim dactylica hypercatalectica ſunt hoc uerum iambicum hypercatalecticum ſiquidem omnia una ſyllaba abundant. Notãdum ꝙ omnia metra præter dactylicũ duplicib9 pedib9

computantur aſcendũtq; uſq; ad hexametrꝝ. Mono metrꝝ dicimus quod duobus pedibus conſtat: dime trum quod quattuor: trimetrum quod ſex: tetrame trũ quod octo: pẽtametrũ quod decem: hexametrũ quod duodecim: quẽ numerꝝ pedũ nunq̃ qđ equi dem comperemur metrꝝ aliqđ excedit. Ideo aũt da ctylicũ excepimus quia binis pedibus ſcãdi nõ põt oẽs enĩ triſyllabos habet. Accidit alia quoq; paſſio quæ ſymphõeſis dicitur: & eſt cũ duæ ſyllabæ ſcan dendo in unã coeũt: hoc aũt fit cũ in diuerſis dictio nibus una pte orõnis uocali uel m littera terminata ſeq̃ns item a uocali incipit: ut Atq; iterꝝ ad troiã ma gnus mittetur Achilles. ſic enim ſcanditur: Atquite radtro: e: & in litteris omnino ſuppreſſis. Fit etiam ſymphoneſis in eadem dictiõe quattuor modis: uel cũ duæ ſyllabæ longe p una longa ponuntur: ut uni us obnoxam & furias aiacis oilei: uel cum duas bre ues p una breui: ut Cornua uelatarũ obuertimus antẽnarꝝ: uel cum longa & breuis p una lõga: ut Fi xerat aeripedem ceruam: uel cum breuis & longa pro una longa: ut dependent lychni laquearibuſ au reis. Item: Cũ refluit campis & iam ſe cõdidit alueo

T qui ſyllabæ aut longe ſunt aut breues aut communes longe aut natura ſunt aut poſitio ne. Natura ut Aeneas: Poſitione ut Neſtor. Breues

q̄uoq; aut natura: breues ũt pius: aut conſuetudine ut cum uocalis uocalem ſequitur: ut uale uale inq̄t iola. Mediæ uero ſiue communes ſyllabæ uel natu ra aptæ ſunt modo produci modo corripi uel cũ na turaliter longæ ſint propter ſequẽtem uocalem cor ripiuntur: ut in exemplo cuius paulo ante memini mus uale uale inquit iola: & inſulæ ionio in magno uel econtrario cum natura correptæ ſint producun tur. hoc autem pluribus modis fit: uel pp ſeq̄ntem in principio dictiõis aſpirationem cum præcedens quoq; in conſonantem terminauerit ut terga fatiga mus haſta: uel cum additur alia cõſonans ut religi one patrũ multos ſeruata per ãnos: uel cũ in eadem dictione ſequitur muta cum liquida ut Magnus ab integro ſæclorum naſcitur ordo: uel cum ſ littera alteri conſonanti iuncta ſequitur: ut hortatur mne ſtheus

Igna q̄titatũ indicãtia huiuſmodi ſũt ꝑductæ hoc — correptæ hoc ᴗ communis ſi breuis ꝑ longa ſumatur hoc L ſi longa ꝑ breui ⅃

Etri origo a deo ĩmortali e q. cõpagẽ hãc cæli & hũc terrarꝝ orbem oĩaq; in his contenta cer ta ratione & q̄ſi metro diſpoſuit. Armoniam enĩ in cæleſtibus terreniſq; rebuſ nemo eſſe dubitat Nam quo pacto conſiſteret uniuerſũ niſi certa ratiõe &

præfinitis numeris ageretũr. Inſtrumẽta quoq; oĩa quibus utimur menſura quadã hoc eſt metro fiũt. ꝙ ſi in certis rebus hoc accidit quãto magis ĩ orõne quæ cunctas complectitur: & enim pedeſtris quoq; orõ armoniã habet: quod facile perſpici põt cũ orõ num alia ſolutior ſit alia numeroſior. uerꝝtñ magis hæc poetaꝝ ꝓpria ẽ quibꝰ & in figuris & in uarieta te uerboꝝ & in fabulis & in cæteris rebus & quibus armonia fieri ſolet & maior copia eſt & licẽtia ube rior. Iccirco nõ ĩmerito maiores noſtri carmĩe po tius q̃ pedeſtri orõne delectati ſunt ꝙ in carmĩe ar monia ſit. armonia autẽ muſicæ pars eſt: cuiuſ quæ dignitas ſit: qui ſplẽdor: q̃uæ pulchritudo nemo du bitat. Qua ꝓpter metꝝ optimum eſſe fateri licet uel ideo ꝙ ſub muſicæ ſit: cuius gloriam ut Homerus inquit οἷον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν

Metra diuerſis rõnibꝰ appellatões ſortita ſũt. alia enĩ ab accidẽtibꝰ ſuis dicũtur: alia a locis in quibus cani cõſueuere: alia ab inuẽtoribꝰ: alia a diis cũ lau des eo carmĩne celebrabãtur: queadmodum pedes quoq; dicti fuere. Pyrrichiꝰ enĩ a Pyrro dictꝰ ẽ qui primꝰ uictoria potitꝰ eo genere metri qđ freq̃ntibꝰ pyrrichiis laudatus ẽ Trochæus uel ἀπὸ τοῦ τρέχειν uel ꝑ metaphorã decurrentiũ ſuꝑne lapidũ q curre re ambulãtes cogũt. uel ꝙ currentes ſaltãteſq; circa

aras in ſacrificiis deorꝝ hoc genere prætentionis utebãtur. Spõdæus ἀπο τοῦ σπένδειν ꝙ σπένδοντες idẽ litãtes & a diis boni aliquid precãtes frequentib9 carmẽ ſuũ ſpõdæis ornabãt Iãbus uel ἀπὸ τοῦ ἰαμβίζειν idest a contumeliãdo ꝙ maledici hoc genere carminis utebãtur: & maxime ueteris comœdiæ ſcriptores quibus impune mordereq uẽlibet licebat: uel a Iamba puella quæ turpiter hoc carmine lacerata atꝗ omni genere conuitii affecta laqueo ſe ſtrangulauit: uel ꝙ cererem olim cum dolore raptæ Proſerpinæ cruciaretur apud mulierem atticam cui Niobæ nomen erat hoſpitatam cum ãcilla eius Iamba nomine laudare uellet huiuſmõi metro orſa eſt. Dactylus a trãſlatione iuncturarũ quæ ἐπὶ τῶ δακτύλω idẽ in digito ſunt: etenim quemadmodum ĩ digito longiorẽ primum articulum ſequentes uero breuiores cernimus: ita dactylus prima quidem ſyllaba ꝓducta conſtat ſequẽtib9 uero correptis. Anapæſt9 ἀπὸ τοῦ ἀναπαίειν. τῶ δακτύλω hoc ẽ ꝙ dactylo cõtrari9 ſit amphĩacr9 ꝙ ἀμφι hoc ẽ utrinꝗ duas ſyllabas μακρὰς idẽ lõgas habeat. Amphibrach9 ꝙ duas βραχείας id eſt breues. Bacchius quoniam dithyiambicorũ carmen quod in honorem Dionyſii qui bacch9 dicitur fieri ſolebat magna ex parte huiuſmodi pedibus cõſtabat. Palimbacchi9 ἀπὸ τοῦ παλιν ſtακιν ꝙ illi ſit cõtrari9

Chorius ꝙ in choris hoc metrũ frequentiſſime can
tabatur. Moloſſus quia præcipue hoc pede cõſtabãt
odæ quæ in templo Iouis canebantur in memoriam
Moloſſi filii Tiri & Andromaches a quo poſtea fe
ſta moloſſia ſunt dicta. Iam uero ut ad quadriſylla
bos ueniamus. Diſpondæus ideo dictus eſt ꝙ dupli
ci conſtet ſpondæo: ſicut diiambus ꝙ duplici iambo
& ditrochæus ꝙ duplici trochæo. Proceleumaticus
ἀπὸ τουπροκελεύειν idest hortari & ſuadere
ad quod hic pes ob celeritatem: conſtat enim quattu
or ſyllabis breuibus aptiſſimus uidetur eſſe. Pæon
ab inuentoris nomine. uel ꝙ hoc metro Apollinis ca
nebant laudes quas pæana uocamꝰ. Ionicus ꝙ ab io
nibus inuentum. uel ꝙ apud illos in uſu frequẽti fu
it. Choriambus ꝙ iambicam deſinentiam habeat &
in choris apud ueteres celebratiſſimus extiterit. An
tipaſtus ꝙ conſtet ex iambo & trochæo quæ ſunt ἀντι
σπαστικα idest contraria. Epitritus dicitur quo
niam hicpes ex ſpondæo conſtat quia quattuor ha
bet & iãbo uel trochæo qui habet dũtaxat tria at quã
ternarius numerꝰ ad ternarium relatus ſeſquitertiã
proportionẽ facit quæ græce ἐπίτριτος dicitur neq;
me latet hæc a pleriſq; latinoꝝ aliter tradi quoꝝ refu
tare errores ſuperuacuum mihi uiſum eſt cum eoꝝ
illiteratiſſime litteras uel ob id maxime ignorantiã

præ ſe ferant ꝙ græcis nominibus latinas etimologi as quo nihil poteſt eſſe ineptius reddere conantur. Nunc de iambico diſſeramus.

Iambicum metrum eſt trimetrum: huius duo genera ſunt: alterum apud uetuſtiſſimos comicos tragicoſq̄ in uſu fuit quod teſtatur Horatius. Hunc ſocci ſumpſere pedem grãdeſq̄ cothurni primuſq̄ hoc carmine ſcribere cœpit Archilochus de quo idẽ Horatius Archilochum proprio rabies armauit iambo Altero uero iuniores duntaxat uſi ſunt: Vetus iambicum comicum ac tragicum dicitur: hoc autem ꝓprie purum trimetrum appellatur: ſuſcipitq̄ tres pedes inuicem mutatos iambum pyrrichium & ſpondæum nec niſi raro apud ueteres ĩ uſu fuit: at qui uetus iambicũ in diſparibus ſedibus hoc ẽ p̄ma tertia & quinta quinq̄ pedes ſuſcipit dactylũ ſpõdæũ choriũ anapæſtum & a quo denominatur iambum: In ſecunda uero & quarta anapæſtũ choriũ & iambum ſexta ſedes & ſi uarie uſurpetur: ꝓprie tñ iambũ uel pyrrichiũ requirit. Nouũ autẽ iambicũ ĩ p̄mo tertio & quinto pede iambũ aut ſpondæũ capit: in ſecundo & q̃rto ſemper: in ſexto iambũ ſiue pyrrichiũ. Veteris iambici genera quinq̄ ſunt. comicum: tragicũ: ſatyricum: hipponactium: & ananicũ. Tragicũ ẽ cum unũ pedẽ triſyllabũ ſuſcipit Comicũ cũ tris pluriſue

triſyllabos: Satyricũ cũm duos: Hipponactium cũ in ultimo pede ſpõdæum ſiue trochæum habet: Ana nicum cum poſt quartum pedem quinq; ſyllabæ ꝓductæ metrum perficiunt

Illud diligenter hoc loco animaduertendum eſt metrum ex quo præcipue conſtat uocari ne q; tamen eo ſolo perfici: ſed alios quoq; pedes ſuſcipere. Optimum tamẽ eſſe metꝝ quod uno dũtaxat pedũm genere a quo denominatur conſtat ut ſi iambicum ſex iambis conſtet ſicuti eſt apud Horatium: Beatus ille qui procul negotiis paterna iura bobus arat ꝓpriis.

Aliæ quoq; metrorum ſpecies a iambicis fluũt q̃s ſummatim referri pretium operæ putauimus. Nam quæ hactenus dicta ſunt dũtaxat ad ſenarium iambicum pertinent. Igitur iambicorum omnium treſdecim ſunt ſpecies.

Prima eſt Ariſtophanium ab Ariſtophane comico appellatũ: hoc monometro hypercatalectico conſtat ideſt duobus pedibus & ſyllaba ut Horati⁹ uides ut alta.

Secunda Euripidium cõſtans dymetro brachycatalectico hoc eſt tribus pedibus: ut deæ decus meũ.

Tertia anacreontium conſtans dymetro catalectico hoc eſt tribus pedibus & ſyllaba ut præceps ámore ſcæuo.

Quarta archiloichũ conſtãs dimetro acatalectico hoc eſt quattuor integris pedibus: ut paremq; poſcit Priamus.
Quinta alcaicum conſtãs dimetro hypcatalectico hoc eſt quattuor pedibus & ſyllaba: ut Syluæ laborantes geluq;.
Sexta alemaniũ conſtans trimetro brachicatalectico. ut coacta uerba mitius feras.
Septima hipponactiũ cõſtans trimetro catalectico ut mea renidet in domo lacunar.
Octaua archilochium cõſtãs trimetro acatalectico ut Ibis liburnis ĩter alta nauium.
Nona hipponactiũ cõſtãs trimetro hypcatalectico ut Contacta regna linque lacunas mœrorem
Decĩa ariſtophaniũ cõſtãs tetrametro brachicatalectico: ut marcent lucernæ ſol propinquat nontamen uocas.
Vndecĩa anacreontiũ conſtãs tetrametro catalectico: ut portũ petẽs: auram laxa: uela ſolue malo.
Duodecĩa ariſtophaniũ cõſtãs tetrametro acatalectico: ut ludos amat puella nobilis pudicos & leues
Tertiadecĩa anacreontiũ cõſtãs tetrametro hipcatale. ut conſortiũ uites eoꝝ q petũt fœdũ lupanar.
Vides Iacobe q̃ breuiter ſpẽs oẽs metri iambici percurrimus: ita tamen niſi me fallit opinio ut rẽ & ad
b

intelligendum apertam & ad commendādum me
moriæ facilē reddiderim: facit hoc meꝰ in te amor
& ſumma cupiditas ſatiſfaciēdi deſiderio tuo ut nō
ſolum ego facile ſcribam uerꝝ etiam cæteris qui hūc
librum legēt apertiſſimam reddam. Sed iam ad he
roicum tranſeamus.

Eroicum hexametrum eſt: ſex enim pedibꝰ
conſtot. Dicitur autem heroicum qm̄ poetarꝝ
princeps Homerus cæteriq; deinceps conſecuti he
roum res geſtas hoc carmine ſcripſerunt. Enimue
ro ante Homeri ætatem pythium dicebatur ꝙ apol
linis pythii oracula hoc metro reddi conſueuerunt
Dicitur etiam dactylicum ꝙ hoc pede præcipue cō
ſtet: ſicut iambico iambicum: anapæſticū anapæſti
co. Suſcipit aūt dactylum ſpondæum & trochæum
apud græcos etiā amphimacꝝ & palimbacchiū ſed
raro ſicut apud nos quoq; ꝓceleumaticū: ut Tityræ
paſcētes a flumine reice capellas: nonnunq̄ etiā ana
pæſtū: ut fluuiorꝝ rex eridanus. Cū igitur hi ſint pe
des ex q̄bus heroicū cōponitur: optimū ē quod om
nibꝰ dactylis cōſtat ultimo pede excepto q̄ uel ſpō
dæus uel trochæus ē: ut ennius. At tuba terribili ſo
nitu taratantara dixit: Et Virgilius. Stat ſua cuiq; di
es breue & irreparabile tempus. Cæteros aūt pedes
acpit hoc modo: In ultima ſede ſemper ut dictū eſt

ūel ſpondæū̄ ūel trochæū̄:In quinta ſemper da
ctylum licet rariſſime uel ſpondæum uel proceleu
maticum reperire ibidem contingat:qui tamen pro
dactylo ponuntur. In cæteris ſedibus indifferenter
modo ſpondæū.nam ꝓceleumaticus anapæſtꝰ iam
bus raro & figurate dactylico īmiſcētur. Trochæꝰ
uero præterq̄ in fine non admittitur ne uerſus clau
dicet:Quin etiam nō deſunt qui hūc pedē prorſus
ab heroico arceant:& ne in fine quidem ipſius repe
ri uelint ſpondæū ſemper in nouiſſima ſede eſſe di
cētes qn̄quidē in omni genere metri ultima ſyllaba
cōis ſit.Sunt etiam qui dactylū aſſerūt in fine aliqn̄
reperiri ut in illo uirgiliano uerſu:At tuba terribilē
ſonitū ꝓcul excitat horrida. Verū non aīaduertunt
id fere nunqnam fieri niſi is uerſus in uocalem
aut in s litteram terminet:ſequenſq; item a uocali in
cipiat:Tūc enim extrema præcedentis ſyllaba ꝑ ſy
naloephen ſiue ut nos ſuperius appellauimus ſym
phoneſim ꝓmæ ſyllabæ ſeq̄ntis uerſus annectitur.

Vic coniunctum elegiacum eſt atq; adeo an
nexum ut uūq̄ fere ꝙ memoria teneam ſine
eo poſitum compererim. Elegiacum ἀπὸ τοῦ ἐλέος
dictum ꝙ luctum ſiue lamentationem ſignificat.
Tractum eſt id uocabulum a uoce e e qua in fletu
atq; eiulationibus utimur. unde eiulationem quoq;

dictam arbitror. Ideo aũt hoc nomen elegiaco indi tũ ꝙ in funerib⁹ ſepulcriſq; defunctoꝝ cani ſolebat unde tractum eſt ut epitaphia quoq; elegis uerſib⁹ ſcribantur. Recipit aũt hoc metꝝ in primo & ſecun do pede dactylũ ſiue ſpondæum indifferenter: poſt quos ſyllabam unam ꝓductam habet: poſt hãc du os dactylos: poſtremo itẽ ſyllabam unã quæ breuis an ꝓducta ſit minime intereſt.

Heroicoꝝ diuerſa genera ſunt: Alia enim æqui tẽporea dicũtur cũ & pedes oẽs iidẽ ſint & eadẽ q̃ti tas ſyllabaꝝ ut ſi oẽs ſpondæi ſint ſicut eſt illud ho mericũ τῶ δ᾽ ἐν μεσσήνῃ συμβλήτην ἀλλήλοιιν hic. n oẽs pedes uſq; ad ultimũ iiſdẽ conſtant q̃titatib⁹ ſyl labaꝝ: Alia ꝑfecta cũ ſententia uno metro concludi tur: ut Dixit & ardẽtes auido bibit ore fauillas: Alia acephala cũ uerſus a breui incipit: ut Italiã dixiſſe ducis de nomine gentẽ: q̃q̃ tñ potuit ueteꝝ aucto ritas ut omnes fere ꝓmam italiæ ꝓducant: uitiumq; ſit futuꝝ ſi quis aliter utatur: Alia laxa cũ debitam rationem compoſitionis in medio nõ ſeruãt: ut oĩa uincit amor & nos cædam⁹ amori: Alia trũcata ſiue minuta cũ eandẽ rationẽ in fine non cuſtodiunt ut ſi penultimam ſyllabam correptam habeant quale eſt illud Τρῶες δ᾽ ἐρρίγησαν ἐπεὶ ἴδον αἰόλον ὄφιν Item: Mortem contemnunt laudato uulnere getæ:

Alia aſpera cum frequentium uocalium coniũctio
plationem eorum exaſperat: ut Tribulaqꝫ trahæqꝫ
& iniquo pondere raſtri: Alia mollia quæ molliter
auribus incidũt: ut Cæſariem nato genitrix lumẽqꝫ
iuuentæ Purpureũ & lætos oculis afflarat honores:
Alia cacophona cũ multæ uocales dehoneſtatæ eo
rum ſonũ uidentur: ut Stant & iuniperi & caſtaneæ
hirſutæ: Alia ſoluta ut cum proſæ quæ metro ſimili
ora uidentur: ut Dono ducite: doqꝫ uolentibus cum
magnis diis: Alia procephala quæ in primo pede ul
tra quattuor habẽt tempora: ut Cornua uelatarum
ſub uertimus antẽnarꝝ: Alia grauida quæ uel in me
dio uel in fine ſyllabã ſupãtẽ habẽt πατροχκουτρ
οθεωγας ρ᾽τητα γε χαι μεψος ηο & hic fiĩs fãdi ſolio
tũ iuppiter aureo. Illic enim τρο hic o ſyllaba ſupat
ac ueluti uentrem facit pregnãtis metri. Preter hec
alia quoqꝫ notãtur metrorum genera.

Catenopiũ quod binos dactylos habet & ſpondeũ:
ut An fugã ſoboles ſi quis mihi paruulus aula.

Periodicũ quod uiciſſim dactylũ habet & ſpõdeũ:
ut Troia ꝑ ũndoſũ peteretur claſſibus equor: &
illud: Ferte citi flãmas date tela impellite remos.

Buccolicũ cui poſt tres pedes ſyllaba ſupat in partẽ
orationis deſinens: ut Tytire tu patule recubans
ſub tegmine fagi.

Sapphicum quod ĩ prima atq̄ ultima ſede ſpõdæũ habet in reliquis dactylum: ut pars in fruſta ſecant ũerubuſq̄ trementia figunt

Hyporhythimiũ ĩ quo ſinguli pedes partem oratio nis terminant ut hæc tria ſunt quæ tu mea nũc mihi munera mittis

Abſolutũ quod omnes partes orõnis habet: ut heu ſi tunc flentem rapuiſſet in æthera mauors.

Politicũ quod oĩs paſſionis ac figuræ expers eſt: ut o crudelis alexi nihil mea carmina curas.

Aſcẽdẽs qđ cũ ab una ſyllaba ĩcipiat in ſingulis di ctioĩbus una augetur ſyllaba: ut O nymphæ faciles dulciſſima deiopea. & rem tibi confeci doctiſſime ſardanapalle. Sũt alia quoq̄ metroꝝ genera a diuer ſis notata auctoribus quæ nos ĩ præſentia q̄a ſuper uacua uidebantur omiſimus ea tm̄modo collegiſſe contenti quæ uel neceſſaria cognitu uel digna anno tatu iudicauimus: nunc ad dactylici ſpẽs tranſeam9

Dactylicoꝝ igitur. xix. ſpẽs nũerantur. Prima Adoniũ cõſtans dimetro catale. ut brachia curuant Secunda hymenaicum quæ conſtat dimetro acatale ctico: ut uiſcere condita.

Tertia archilochium conſtans dimetro hypercata lectico: ut arboribuſq̄ comæ

Quarta alemanium conſtans trimetro catalectico:

ut tundite pectora palmis
Quinta ſimonidium conſtans trimetro acatalecti
co:ut indue pallia ſerica.
Sexta alemanium conſtãs trimetro hypercatalecti
co.ut turgida brachia cur detegis
Septima archilochium cõſtans tetrametro catalecti
co:ut candida mundo ſidera currunt.
Octaua alemanium conſtans tetrametro acatalecti
co:ut luminibuſq; prior rediit uigor.
Nona alemanium conſtãs tetrametro hypercatale
ctico:ut uita quieta bonum parit ingenium.
Decima ſteſichorium cõſtans pẽtametro catalecti
co:ut ſi tua reſpicias mala carmina flebis
Vndecima ſimonidiũ conſtans pentametro acatale
ctico:ut Parthenopeus erat puer arcadiæ decus
Duodecima tyribliũ conſtans pẽtametro hyꝑcata.
ut pulchra puella comas ambit ſibi palmitibus.
Tertiadecĩa heroicũ cõſtans hexametro cata.ut du
cite ab urbe domũ mea carmĩa ducite daphnim
Quartadecĩa buccolicũ cõſtãs hexametro cata. ita
ut quartꝰ pes dactylꝰ ſit & termĩet ꝑtẽ orõnis: ut
eſt Nos patriæ fines & dulcia linquimꝰ arua.
Quintadecima ibiciũ cõſtãs hexametro acatalecti
co:ut ſidera diffugiũt titubantia ſolis acumine.
Sextadecima alemaniũ cõſtans hexametro hyper

catalectico: ut Alma Venũs pãphum ĩgreditur
roſe luceant ex adytis.

Deciaſeptima ſteſicoriũ cõſtãs heptametro cala. ut
Aeacides iuuenis trahit hectora plãgite ꝑgama
troes.

Deciaoctaua ibiciũ cõſtãs heptametro acata. ut car
mina docta thalia canit ꝓpanti⁹ huc ades o puer

Decimanona ibiciũ cõſtans heptametro hypercata
lectico: ut Verſiculos dabo dactylicos tibi ſi mo
do das bona uina mihi.

Etra anapeſtica in oĩbũs ſedibũs recipiũt ana
peſtũ & ſpondeũ raro ꝓceleumaticũ apud co
micos etiã iambũ & dactylũ: ſuntqꝫ anapeſticoꝝ de
ſinentie ſex hypcatalecticũ in diſſyllabũ: hypercata
lecticum in ſyllabã: acatalecticũ: catalecticũ in ſylla
bã: catalecticũ in diſſyllabum: brachicatalecticum

Pecies anapeſticoꝝ quas frequẽter in uſu cõ
perimus ſunt duodecim. Penicũ dr̃ p̄ma con
ſtans monometro acatalectico: ut Calidũ iubar eſt

Secunda pindaricum conſtans monometro hyper
catalectico: ut animis male fortis.

Tertia ariſtophanium conſtans dimetro brachica
talectico: ut uenit optima caliope.

Quarta partheniacũ conſtans dimetro catalectico
ut fuge mœnia iam thelemoniade.

Quinta alemaniũ cõſtans dimetro hypercatalecti
co: ut tremulum mare mollifluã uiret aura.
Sexta archilochiũ cõſtans dimetro acata. & palim
bacchio ut dea ſomnifero uaga curriculo ꝑlucet
Septima pindaricũ conſtans trimetro ut
medium mare rapido tybris adit fluuio.
Octaua alemaniũ conſtans trimetro catale. ut date
pierides mihi carmina doctiloquoꝝ.
Nona ſteſichoriũ conſtans trimetro acata. ut Iacet
in thalamo tibi uirgo decens Veneris ſpecie
Decĩa ſimonidiũ cõſtans trimetro hypercata. ut tu
ba terribili ꝓcul ere ſonat clypeũ cape miles.
Vndecima alemanium cõſtans tetrametro brachi
catalectico: ut ſua munera fert uenus alma mãu
iuueni nitido cinyrae.
Duodecima ariſtophaniũ conſtans tetrametro aca
tale. ut date uina mihi date ſerta iuuat date tẽpo
ra nunc dominæ Veneri.
Notãdũ ĩ hoc metro ultimã ſyllabã cũ ſola ſupereſt
ĩ duas ſolui breues: nũc ad ꝓceleumaticũ ueniam⁹
Roceleumaticũ metꝝ nõ ĩmerito anapeſticũ
ſeqtur cũ & tꝑib⁹ par ſit & ſi extremã anape
ſti reſolueris ſyllabam ꝓceleumaticum facies. Con
ſtat autem proceleumaticum metrum ex ſolis ꝓce
leumaticis quale eſt illud: facile moritur. Eſt enim

dimetrum catalecticum pindaricum.

Metra trochaica ĩparib9 q dẽ ſedib9 hos recipiũt pedes trochæũ:tribrachũ:dactylũ. Sedib9 uero paribꝰ eoſdẽ & ſpondæũ atq; anapæſtũ. Sed illud aĩaduertendũ ꝙ qñ catalecticũ ẽ hoc metꝝ trochæũ potiꝰ in fine recipit:ĩterdũ etiã tribrachũ. Si uero brachycatalecticũ ſit nullo modo diadicũ tetraſemũ in fine patitur:ut exemplis facile colligetur. Trochaicoꝝ.xiii.ſpecies in præſentia ſubiiciẽdas putauim9

Prima pancratium dicitur conſtans monometro hipercatalectico:ut auctor optimus.

Secunda ithiphalicum conſtans dimetro brachycatalectico:ut bacche iunge tygres.

Tertia euripideum cõſtans dimetro catalectico: ut uultur altius uolat

Quarta alemanium cõſtans dimetro acatalectico ut quos uides ſydere cælſo.

Quinta bacchilidium conſtans dimetro hypercatalectico:ut rex paterq; iuppiter deum

Sexta ſapphicum cõſtans trimetro brachicatalectico:ut o creator audias precantem.

Septima archilochium conſtans trimetro catalectico:ut nox nemoroſo & quietis conſcia

Octaua ſotadicum conſtans trimetro acatalectico: ut ite poma ferte uina ferat alter.

Nonã ſapphicum cõſtans trimetro hypercatalecti
co ut ſplẽdet auro:gẽma fulget:forma ſed placet
Decima ſothadicum conſtans tetrametro brachica
ta.ut Ni ſe quid iuuat pari nece ulciſci amicum.
Vndecĩa archilochiũ cõſtans tetrametro catale. ut
tollet hircos aerem pulſans iam tempus aduenit
Duodecĩa hipponactiũ con. tetrametro acatale. ut
Parce iam camoena uati parce iã ſacro furori.
xiii.anacreõtiũ cõſtans tetrametro hyperca. ut pel
le tonſis terga ponti uela tẽde iãq pergamus
Choriambicorum alia pura ſunt quæ ſolis cõſtant
choriãbis:alia mixta quæ in fine amphibrachũ aut
bacchiũ recipiũt:horum ſpẽs numerãtur quattuor
Prima ariſtophanium con. monometro & amphi
bracho ſiue bacchio:nt purpureus tyrannus
Scd'a anacreontiũ con.dimetro & ãphibracho ſiue
bacchio:ut Virgilius Mantua quem creauit.
Tertia ſapphicũ cõſtans trimetro & ãphibracho ſi
ue bacchio:ut dulciſõe pierides uerſifico fauete
Quarta callimachium conſtans tetrametro & am
phibracho ſiue bacchio:ut Armipotẽs mars ge
nitor da ueniam precamur.
Libet hoc loco admonere te Iacobe cæteroſq ſi q
tñ erũt q hoc noſtrum opuſculũ legẽt ſeruii grãmatici
artẽ corruptam fuiſſe nullumq me hactenus librum

cū plus q̄ ducentos legerim ſine mēda repirē potuiſſe ſiqdē ſemp ꝑ amphibracho & bacchio antibacchi9 legitur: cū tñ exēpla de āphibracho bacchioq; ſubiiciātur: quo factū ē ut Beda poſterioreſq; q de metris ſcripſere hoc in loco ineptiſſime errauerint Etenī cū Seruii exempla haud reſpōdere præceptis ei9 aīaduerterēt nequaq̄ intelligētes præcepta apud hūc auctorē nō exēpla corrupta eſſe: ipſa quoq; exempla dū emēdare ſe putāt corrupe. Sed utinā dūtaxat hoc loco fallerētur nec eoꝝ ſcripta uariis ubiq; erroribus ſtarent: nunc ad antipaſticū ueniamus

Ntipaſtica metra cōſtant præcipue antipaſto aliquando tamen in prima particula in qua iambus eſt ſpondæum recipiunt: horum ſpecies referuntur quattuor.

Prima appellatur pænicū conſtans trimetro brachicatalectico: ut Fauni ſemideum numē adeſt

Secunda anacreontium cōſtans trimetro acatalectico: ut Curas mitificant fila lyræ dulcis

Tertia alcaicum conſtans tetrametro brachicatalectico: ut o fortuna utris inuida fortibus ueni.

Quarta alemaniū conſtās tetrametro acatalectico ut infandū tetigit ſidera carmen magici uatis

Onicoꝝ a mīori alia ſīplicia ſint alia trochaicis mixta. recipiūt etiā parib9 ſedib9 moloſſū

duabũs breuib9 quæ in ionico ſunt in unã longam coeũtibus. Eſt etiam qñ pæonẽ primũ in iiſdẽ ſedibus capiant: hoꝝ de pluribus ſex ſpẽs referem9.

Prima dicitur timocratium conſtãs dimetro catalectico: ut roſa ueris ſpecimen

Secũda anacreontiũ conſtans dimetro acatalectico ut ſapientes deus audit.

Tertia anacreontiũ conſtans trimetro catalectico: ut Fuge uirgo fuge munus ueneris.

Quarta ſapphicum cõſtans trimetro acatalectico: ut Miseraꝝ eſt nec amori dare ludos.

Quĩta phalecium conſtans tetrametro catalectico ut tibi ueris fero donum ſola quod dat ueneri

Sexta alemanium conſtans tetrametro acatalectico ut Timor oĩs docet artes timor auget bona mẽtiſ

Tem ionicoꝝ a maiori alia ſimplicia ſũt: alia diiambis & ditrochæis mixta hoꝝ ſpẽs tris in præſentia memorandas putauimus.

Prima dicitur hipponactiũ conſtans dimetro brachicatalectico: ut palmam cape uictor

Secunda lechitium conſtans trimetro brachycatalectico: ut bellum pete pacem fuge fortis

Tertia ſothadicum conſtans tetrametro brachycatalectico: ut ſal pinx cane tempus fugit intende dolorem.

Aenicorum tria genera ſunt cretenſe: bacchiũ:
& palimbacchium illud luctibus: hæc cãtib9
magis conueniunt conſtant præcipue ex pæonibus
tamen epitritos quoq; non nunq̃ recipiunt: horum
tris in præſentia notauimus ſpecies.

Prima aſclepiadicum dicitur cõſtans dimetro cata
lectico: ut fulmineus impetus

Secunda pindaricum cõſtans dimetro acatalectico
ut cornuaq; numerabis.

Tertia anacreontiũ conſtans trimetro catalectico:
ut metet enim ſegetem omnis impius.

Nacreontia metra dimetra ſunt conſtãtq; ana
pæſto duobus iambis & ſyllaba. Sunt tamẽ q̃
iiſdem trimetris utũtur: ponũtq; in prima ſede tro
chæum: in ſecunda iambũ: in tertia & quinta pyrri
chium: in quarta ſpondæum: in ſexta quemlibet in
differenter: horum tres ſpecies ſubieci.

Prima eſt dimetrum anacreontium ſuperantẽ ſyl
labam in principio retinens: ut exigui ruũt tori.

Secũda dimetrum anacreõtiũ catalecticum: ut memo
rem docet loqui.

Tertia dimetrum anacreontium ſupantem ſyllabam ĩ
fine habens: ut miſera eſt humana uita

Liæ quoq; infinitæ metrorum ſpẽs ſũt quæ ſupra
dictis generibus nõ ſubiiciũtur ex q̃bus dũta

Sat tres &. xx. quæ magis in uſu erant ſubiecimus.
Prima dicitur ithyphallicum quod tetrametrũ ē cõſtans tribus dactylis & pyrrichio: ut qui ſerere ingenium uolet agrum.
Scđa pherecratiũ qđ ē trimetrũ cõſtans ſpõdæo dactylo & ſpondæo: ut reges purpura mõſtrat.
Tertia gliconiũ qđ ē trimetrũ cõſtans ſpõdæo choriãbico & pyrrichio: ut odi parthenium nemus
Quarta aſclepiadeũ cõſtãs ſpõdæo duob9 coriãbis & pyrrichio: ut o & pſidiũ & dulce decus meũ.
Quĩta alcaicũ con. ſpõdæo & trib9 coriãbiſ & pyrricio: ut tu ne qſieris ſcire nefas quẽ mihi quẽ tibi
Sexta elegiacum conſtans pẽtimemere duplici prima heroica: ſecũda dactylica: ut Mœret diffuſis flens elegia comis
Septima eulogicum conſtans primo pede diſſyllabo quilibet ſint & quattuor dactylis: ut Sappho compoſuit male caſta poemata
Octaua ſapphicũ cſtans trochæo ſpõdæo dactylo & duobus trochæis: ut ĩteger uitæ ſederiſq; pur9
Nona priapũ cõſtans gliconio & pherecïaco hoc ē ſpõdæo choriãbo pyrrichio ſpõdæo dactylo et ſpõdeo ut helleſpõtiacũ tuos numẽ ptegat hortos
Decima phabæcium conſtans ſpondæo dactylo & tribus trochæis: ut Quiſqs cõpoſito ſeren9 æuo.

Vndecimā ſaturnium cōſtans dimetro iābico cata
lectico anacreontio & dimetro iābico brachyca
talectico & ithyphallico ut Iſis pererrat orbē cor
nibus profuſis.
Duodecima archilochium conſtans anapeſtico dī
metro catalectico pthemaco & dimetro trochai
co brachycatalectico ithyphallico: ut remeat uir
ab arce tyranni uultibus cruentis.
Tertiadecima encomilogium conſtās pentimeme
ri dactylica archilochia & pētimemeri iambica
ariſtophāīa: ut Carmīa bella magis uelī ſonare.
Quartadecima iambilogium conſtans pētimeme
ri iambica ariſtophania & pentimemeri dactylī
ca archilochia: ut fōtes ligabūt gramīa lætificos.
Quintadecima alcaicum conſtās pentimemeri da
ctylica & duobus trochæis: ut luna rubens zephi
ro comminatur.
Sextadecima alcaicū cōſtans pētimemerī iambicā
& iambis: ut uides ut alta ſtet niue candidum
Decimaſeptima archilochium cōſtans tetrametro
buccolico & tribꝰ trochæis: ut q̄ uariis terras ani
malia permeant figuris.
Decimaoctaua ſoliiambicū conſtans dimetro iam
bico catalectico archilochio & anapæſto uel ſpō
dæo & duobus iambis: ut fudens refundit unda

trẽmulos ſinus fræti
Decimanona archilochiũ cõſtans pentimemeri dactylica & dimetro iambico acatalectico archilochio: ut ſcribere uerſiculos amore ꝑcuſſũ graui
Vigeſima archilochiũ cõſtãs dimetro iãbico acatale. archilochio & pentimemeri heroica archilochia ut niueſqꝫ deducũt iouẽ nũc mare nũc ſyluæ
Vigeſimaprima æquiocum extremæ ſyllabæ metri ſunt alioquin heroicum id metrum eſt: ut Exercet mentes fraternas grata malis lis.
Vigeſimaſecunda reciprocũ heroicũ inſothadicũ id fit quotiens heroicũ cõuerſa ſcanſiõe ĩ ſothadicũ mutatur: quod ut ſupra diximꝰ eſt trimetꝛ acatalecticũ trochaicum: ut ire cupis ſi rus mala uites ſomnia quæſo. hoc enim ſi a fine ſcandere incipias trimetꝛ trochaicum facies hoc modo:
Quæſo ſomnia uites ſi rus cupis ire.
Vigeſimatertia reciprocũ iãbicũ ĩ elegiacũ quotiẽs iambicũ mutato ordine ſcãſionis elegiacũ facit: ut micãt nitore tecta ſublimi aurea. Muta ordĩnẽ ſcãdendo Aurea ſublimi tecta nitore micãt.

Oſtq̃ metroꝝ ſpẽs executus ſum ſupeſt ut te admoneã carmen qđ ex huiuſmõi metris ꝑficitur trifariã diuidi: aut enĩ monocolon eſt ideſt unimẽbre: aut dicolon ideſt bimẽbre: aut tricolon

ideſt trimēbre. Monocolō dr̄ qđ uno genere metri
cōſtat ut tota æneis Virgilii. Dicolō qđ duplici me
tri generc ut Naſonis epiſtolæ amatoriæ quæ heroi
cis atq; elegiacis uerſib9 cōſtāt Tricolon qđ triplex
habet metri gen9 ut cōplures odæ Horatii. Fit etiā
alia diuiſio carmīs ei9 dūtaxat qđ uariis metrorꝝ ge
nerib9 cōpōit. Dicim9. n. huiuſmōi carminū aliud
eē diſtrophon cū poſt duo metrorꝝ genera ſtatī ad
ꝑmū reuertimur. Aliud tetraſtrophon cū poſt q̄ttu
or id facim9 ūde fit ut carminū quæ ex diuerſis cō
ſtant metris aliud ſit monocolō: aliud dicolō diſtro
phon: aliud dicolon tetraſtrophon: aliud tricolō te
traſtrophon. Monocolō cū gen9 metri uniforme ē
ut ꝑma odæ Horatii. ē. n. uno metri genere cōpoſi
ta. i. choriābico trimetro qđ aſclepiadeū dr̄: ut Me
cænas atauis edite regib9 O & ꝑſidiū & dulce dec9
meū. Dicolon diſtrophō qn̄ carmē duobus generi
bus cōſtat & poſt duos uerſus ad ꝑmū reuertitur q̄
lis ē tertia odæ Horatii in q̄ ꝑmū metrꝝ eſt gliconiū
choriābicū trimetꝝ: ſecundū aſclepiadeū: tertiū itē
gliconiū: ut Sic te diua potens cypri Sic fratres He
lenæ lucida ſidera uentorꝝq; regat pr̄. Dicolon tetra
ſtrophon cū duobus generibus cōſtat & poſt q̄rtū
uerſū ad ꝑmū reuertitur q̄lis ē ſecūda odæ Horatii
in q̄ ꝑmi tres uerſus ſūt dactylici pētametri ſapphi

ci: q̃rtus adonius: tres itẽ ſeq̄ntes ſapphici: ut Iã ſatis terris niuiſq; diræ Grandinis miſit pr̄: & rubẽte Dextera ſacras iaculatus arces Terruit urbẽ: Terruit gentes graue ne rediret. Tricolon tetraſtrophõ qn̄ tribus generibus cõſtat & poſt q̃rtũ uerſum ad primũ reuertitur: ut ẽ q̄nta odæ Horatii in q̄ ꝑmi duo uerſus aſclepiadei ſunt: tertius pheretracius: q̃rtus gliconius: duo itẽ ſeq̄ntes: ut Quis multa gracilis te puer in roſa ꝑfuſus liquidis urget odoribus Grata pyrra ſub ãtro: Cui flauã religas coma ſimplex mũditiis heu quotiẽs fidẽ Mutatoſq; deos flebit & aſꝑa & reliqua. Fieri põt ut pluriũ etiã q̃ trium metrorũ mixtionẽ reperiri contingat. ſed nos ea tm̄ notaſſe contenti ſumus quæ maxime in uſu erant.

Aec ſũt mi Iacobe quæ de metris ad te ĩ præſentiaꝝ conſcripſimus: ubi q̃tũ in me fuit ſerũato ordine cuncta digeſſi quo & in præſens tẽpus rẽ tibi cognitu dilucidam redderẽ & in futuꝝ ſi qn̄ uſus ueniret aut alicuius rei te repens obliuio teneret oĩa inuentu atq; depromptu q̃ facillima forent: ſupereſt ut tu hæc aſſidue & diligẽter ꝑlegas & fideliter memoriæ cõmẽdes. Interim etiam cõponẽdis uerſiculis mentẽ exerceas. Ita enim fiet ut nec te accepti beneficii nec me laboris pœniteat mei.

Vale.

NICOLAVS PEROTVS CELIO PEROTO FRATRI CHARISSIMO .S.

X omnibus ĩmortalis dei erga me beneficiis duo ſunt q̃bus maxime gloriari ſoleo duo ſunt: Vnũ ꝙ Beſſarionẽ mihi ꝑncipem alteꝝ ꝙ te fratrẽ præſtiterit. Nam ſi mihi data eſſet facultas oĩ ꝑ arbitrio meo eligẽdi q̃d cogitare ne dicã ſpare amplius potuiſſem. Vt enĩ a ꝑncipe incipiam nactus ſum piũ beneficium: humanũ: liberalem: inaudita æquitate ſũma iuſticia: ſingulari fide: diuina ſapientia: adeo præterea omni genere ſtudioꝝ eruditũ ut mihi ĩterdum de eo cogitanti non tam unus homo litterat⁹ q̃ lr̃æ ipſæ oẽſq́ bonæ artes in uno homine eſſe uideãtur. Nulla res eſt tam difficilis tã abolitã quã ex huius aĩo ueluti quodam theſauro nõ liceat expromere. q̃ peritus eſt diuinaꝝ litteraꝝ: q̃ doctus & ciuilis & pontificii iuris. Quid eſt adeo in philoſophia abſtruſum atq́ reconditum quod huic nõ ſit penitus familiare: quis in mathematicis excellẽtior q̃tum exemploꝝ q̃tũ hiſtoriæ q̃tũ antiq̃tatis tenet: Nũ ſermo eius cum græce loquitur plane atticus ẽ cum ſcribit latine muſæ ipſæ romanæ loqui uidentur: Orationem ipſius platonicam putes crebra eſt aſſidua copioſa & hibernis niuib⁹ ſimilis. ĩ uerſib⁹

tantum leporis dulcedinis ſuauitatis inſerit ut nihil diuinius ſit:nihil cæleſtius. Quid epigrãmata quæ nuper in ſemiſtum platonicum compoſuit: quæq; ſubito cum latina reddidiſti nonne reddere probatiſſimam illam antiquitatem uidentur: diſputatiões eius ſubtiles: ornatæ: graues: ut facile quẽlibet quo uelit impellat & trahat: ita ex tẽpore loquitur quaſi iam pridem ſcripſerit. uidentur ad manum ſenſus omnes inſtructi. Tanta præterea humanitate erga oẽs expoſitus eſt ut qui dignitate ſummũ locum tenet facilitate moꝝ pene infimus uideatur. Liberalitatẽ eius cum infiniti ex latinis tum maxime hoc tẽpore infœliciſſimi græciæ populi experiuntur: qui ꝓpriis expulſi ſedibus ad hunc ueluti unicum refugiũ confluunt. Adde ꝙ me adeo amanter [illegible] benigne clæmenter amplexus eſt ut octauum iam annũ nõ ſolum domi: ſed intra ſecretiora cubilia ad curã caſtiſſimi corporis ſui tenuerit teneatq;: Apud quem quãtum gratia & auctoritate ualuerim in ꝓpinquorum atq; amicoꝝ honoribus expertus ſum: Quæ nr̃a familia: qui pater: qui nos oẽs: quæ noſtræ fortunæ eſſent niſi ꝑnceps noſter fuiſſet. Nota hæc oĩbus ſunt quicquid ſumus principis noſtri ſum⁹ beneficio: humanitate clæmẽtia: huic uni bona fortunas: ipſam deniq; animã debemus. Merito itaq; me

puto immortale beneficium a deo cōſecutum ꝙ tā
lem nactus ſum principem:quem niſi ſumma inte
gritate:fide:obſeruantia:colam:uenerer: adorem:
ſceleratus:facinoroſus:nefarius ſim e cōſpectu ho
minum fugandus eiiciendus exterminādus. De te
uero mi frater quid loquar: an mihi ſecundo loco
euenire aliquid dulcius poterat q̃ te talem hr̃e ger
manum:qui mihi ut aſpectu ac liniamentis corpo
ris ita & moribus & natura ſimilis euaderes:ꝗ iiſdē
quibus ipſe ſtudiis deditus a me erudireris:docere
ris:inſtruereris:quē ego ueluti imaginem quandā
meis manibus formarem atq; confingerē: De cuiꝰ
indole tantā aīo ſpem concepi ut non mediocre de
cus allaturꝝ te familiæ noſtræ niſi te nobis fata īnui
derint exiſtimem. At quorſum hæc de me inquies
(nam de principe noſtro non miror quē ubiq; lau
dare:extollere:prædicare:ſatiari non potes) Nēpe
quia tuīs quoq; laudibus ſatiari nō poſſum optime
& ſuauiſſime frater:ita me ingenium tuum: ita ſtu
dium;ita mores delectāt præſertim in hoc lubrico
ætatis in quo multi adoleſcentes periclitari ſolent:
Quanta me nuper uoluptate affectum putas cū me
rogaſti ut una epiſtola omnia genera metroꝝ quæ
apud Horatium Flaccum reperiuntur breuiter cō
prehenderem:& unde lyrici poetæ dicti fuerint ad

te ſcriberem. Ex his enim intelligo non cōtentum te heroicis atq̧ elegiacis uerſibus ut cæteri noſtræ ætatis adoleſcentes ad cætera quoq̧ metroꝝ genera aſpiare: Quod te optimi ingenii tui exactiſſimæ ī ſtudiis diligentiæ teſtimonium eſt. Ego uero inhoneſtiſſimo deſiderio tuo morē gerā: & inſtar liberaliſſimi hoīs, pl9 etiā q̄ a me quæratur præſtē: hac tibi epiſtola oīa metroꝝ genera q̄bus non ſolū Horatius ueꝝ etiā Boetius uſus breuiter ānotabo. Si tn̄ p̄us quid lyricorū uetuſtiſſimum nomen ſibi uelit oſtendero. Dicti igitur lyrici ſunt a lyra qm̄ ueteres huiuſmodi carminū ſcriptores ad lyram poemata ſua canere cōſueuerūt: hi apud græcos quidē octo ferūtur: alecman a quo alecmaniū metꝝ dictū ē: ſteſichorus a quo ſteſichoriū: alcæus a quo alcaicum: ibicius a quo ibiciū: anacreon a quo anacreontiū: ſimonides a quo ſimonidiū: pindar9 a quo pindaricū bacchilides a quo bacchilidiū. hoꝝ ut Quintilian9 inq̄t longe pindarus princeps ſpiritus magnificētia figuris beatiſſima reꝝ uerboꝝ copia uelut quodam eloquentiæ flumine: propter quod Horatius merito eum credidit nemini imitabilem. Additur ſupradictis Sappho quam magiſtram fuiſſe Platonis nōnulli tradunt: a qua ſapphicum metꝝ appellatū eſt: ita lyricoꝝ numerus nouem muſaꝝ numeꝝ īplebi

quarum inuocationibus cantus ſuos ordiebātur. Apud latinos uero tres præcipue memorantur lyrici Horatius Ceſius Baſſus & Valerius Martialis. Inter hos palmā optinet Horatius. Solus fere ut idē Quintilianus inquit legi dignus. nam & inſurgit aliqn̄ & plenus ē iocūditatis & grāe & uariis figuris fœliciſſime audax Secūdus Valerius Martialis quē intellexiſſe Quintilianū arbitror cū ait ſi quem adiicere Horatio uelis erit Ceſius baſſus quē nup uidimus Sed eū longe præcedūt ingenia uiuentiū: Martialē quippe Quintiliani ætate fuiſſe manifeſtū eſt. ac Ceſii Baſſi uix hac tēpeſtate ſupeſt nomen. Vſus aūt eſt Horatius ī eo libro q̄ odæ inſcribitur undeuigīti metrorum generibus. Primū eſt genus monocolō dīcq; choriābicū aſclepiadeū tetrametrum cōſtans ſpōdæo duobus choriābis & pyrrichio ſic. n. ſcāditur Mecœ: nas atauis: edite re: gibus. Scripſit hoc metro dūtaxat tris odas.

Mecœnas atauis edite regibus
Exegi monumentum aere perennius
Donarem pateras grataq; commodis

Secundū genus ē dicolon tetraſtrophon: pmi tres uerſus ſunt dactylici pētametri ſapphici: cōſtant. n trochæo ſpondæo dactylo & duobus trochæis hoc modo Iā ſa: tis ter: ris niuis: atq;: diræ: q̄rtus adonius

conſtans dactylo dimetro catalectico hoc eſt dacty
lo & ſpõdæo ſiue trochæo hoc modo Tecruit urbẽ
ſcripſit hoc metro tres & uiginti odas
Iam ſatis terris niuis atq; diræ
Mercuri facunde nepos Athlantis
Q uem uirum aut heroa lyra uel acri
Vile potabis modicis ſabinum
Integer uitæ ſcæleriſq; purus
Partius iunctas quatiunt feneſtras
O Venus regina gnidi paphiq;
Poſcimus ſi quid uacui ſub umbra
Perſicos odi puer apparatus
Nullus argento color eſt auaris
Ne ſit ancillæ tibi amor pudori
Septimi gades aditure mecum
Illa ſi uiris tibi peierati
Rectius niues licini neq; altum
Ocium diues rogat in patenti
Martiis cælebs quid agam calendis
Mercuri nam te docilis magiſtro
Herculis ritu modo dictus o plebs
Faune nympharum fugientum amator
Non uides quanto moneas periclo
Montium cuſtos nemorumq; uirgo
Impios ſpartæ retinentis omen

Pindarum quiſquis ſtudet æmulari
Diue quem proles niobæa magne
Eſt mihi nonum ſupantis annum
Phœbe ſyluarumq́ potens diana.

Tertiū dicolon diſtrophon : primus uerſus eſt choriambicus gliconius trimeter cōſtans ſpondæo choriambo & pyrrichio hoc mō Sic te : diua potēs : cypri : ſeqns ē aſclepiade9 hoc modo Sic fra : tres he lenæ : lucida ſi : dera . ſcripſit hoc metro odas . xii .

Sic te diua potens cypri
Cum tu lydia thelephi
Mater ſcæua libinum
Et thure & fidibus iuuat
Donec gratus eram tibi
Vxor pauperis ibici
Quantum diſtat ab inacho
In tactis opulentior
Feſto quid potius die
Qui me bacche rapis tui
Intermiſſa Venus diu
Quem tu melpomone ſemel .

Quartum dicolon diſtrophon primus uerſus eſt dactylicus archilochius tetrameter conſtans te trametro buccolico & tribus trochæis ut Soluitur : a tris hi : emps gra : ta uice : ueris : & fa : uani : ſequēs itē

archilochius conſtans ex pentimemeri iambica & tribus trochæis hoc modo: Trahunt: ꝙ ſic: cas ma chi:næ ca:rinas: ſcripſit hoc metro dũtaxat hanc o den. Soluitur atris hiemps &c.

Quintum tricolon tetraſtrophon: Primi duo uerſus ſunt aſclepiadei hoc modo: Quis mul:ta fragilis:te puer in:roſa. Tertius pherecratius con ſtans ſpondæo dactylo & ſpondæo:hocmodo: gra to:pyrra ſub:antro: Quartus gliconius de quo ſu pra dictum eſt hoc modo: Cui fla:uant religas:co mam. ſcribit hoc metro ſeptem odas.

Quis multa gracilis te puer in roſa
O nauis referent in mare te noui
Dianam teneræ dicite uirgines
Vitas uileo me ſimilis cloe
O fons blanduſiæ ſplendidior uitro
Audiuere lice dii mea uota dii
Quid fles aſterie quem tibi candidi.

Sextũ dicolon diſtrophon Tres pmi uerſus ſũt aſclepiadei hoc modo ſcribe:ris uario:fortis & ho: ſtium. quartus eſt gliconius hoc modo Miles:te du ce geſ:ſeris. ſcribit hoc metro odas nouem.

Scriberis uario fortis & hoſtium
Paſtor cum traheret per fræta nauibus
Quis deſiderio ſit pudor aut modus.

Albine doleas plus nimio memor
Nolis longa ferre bella numantiæ
Extremum tanaim ſi biberes lyce
Incluſam danaen turris & Aenea
Diuis orte bonis optime romule
Iam ueris comites quæ mare temperant.

Septimū dicolon diſtrophon p̄mus uerſus ē heroicus hoc mō: Lauda: bunt ali: ī cla: rā rhodō: aut myti: lenē. Secūdus eſt dactylicus alemaniꝰ tetrameter acatalecticꝰ. quattuor enim pedes heroici habet ſiue dactylos omnes ſiue ſpondæos ſiue mixtos frequentiſſime tamen in tertio pede dactylū hoc mō: Aut ephe: ſum bima: risue co: rinthi. Scribit hoc metro quattuor odas.

Laudabunt alii claram rhodon aut mytilenē
Albis ut obſcuro detergit nubila cælo
Te maris & terræ numeroq; carētis harenæ
Quid tibi uis mulier nigris digniſſima barris.

Octauū dicolon diſtrophō p̄mus uerſus ē choriābicus monometer ariſtophanius cōſtans choriābo & āphybracho ſiue bacchio hoc mō Lydia dic: ꝑ oēs: Seqns ē choriābicus trimeter ſapphicus conſtans epitrito ſecundo: duobꝰ choriābis & āphibracho ſiue bacchio hoc mō Te deos o: ro ſibarī: cur ꝑpas amādo. ſcribit hoc metro dūtaxat hanc odem

Lydia dic per omnes
Te deos oro ſibarim cum pperas amando.

Nonũ tricolon tetraſtrophon pmi duo uerſus ſunt dactylici alcaici trimetri catalectici: cõſtãt enĩ pentimemeri iambica & duobus dactylis hoc mõ Vides: ut al: ta: ſtet niue: candidũ. Tertius ẽ iãbicuſ archilochius dimeter hypcatalecticus. ſi qdẽ in p mo pede recipit iãbũ uel ſpondæũ: in q̃rto iãbũ uel pyrrichiũ: deinde ſupeſt ſyllaba hoc mõ. ſyluæ: la bo: rantes: gelu: qꝫ: q̃rtus uerſus ẽ dactylicus alema nius tetrameter de quo paulo añ diximus recipitqꝫ in tertio pede freq̃ntiſſime trochæũ hoc mõ flumĩa cõſtite: rint a: cuto. ſcribit hoc metro. vii. & xxx. o

Vides ut alta ſtet niue candidum (das
O mater & pulchra filia pulchrior
Velox amœnum ſæpe lucratilem
Muſis amicus triſticiam & metus
Natis in uſum lætitiæ ſcyphis
Acti beatis non arabum inuides
Quid dedicatum poſcit apollinem
Parcus deorum cultor & infrequens
O diua gratum quæ regis antium
Nunc eſt bibendum nunc pede libero
Motum ex metello conſule ciuium
Aequam memento rebus in arduis

Nundum ſubacta ferre iugum ualet
O ſepæ mecum tempus in ultimum
Non ſemper imbres nubibus hiſpidos.
Quid bellicoſus cantaber & ſcythes
Ille & nefaſto te poſuit die
Heu fugaces poſtume poſtume
Iampauca aratro iugera regiæ
Cur me querelis exanimas tuis
Bacchum in remotis carmina rupibus
Non uſitata nec tenui ferar
Odi prophanum uulgus & arceo.
Anguſtam amice pauperiem pati
Deſcende cælo & dic age tibia
Iuſtum ut tenacem propoſiti uirum
Cælo tonantem credimus Iouem
Delicta maiorum immeritus lues
Heli uetuſto nobilis albano
O nata mecum conſule Manlio
Cælo ſuppinas ſi tuleris manus
Dixi puellis nuper idoneus
Tyrrena regum progenies tibi
Qualem miniſtrum fulminis alitem
Ne forte credas interitura quæ
Quæ cura patrum quæ ue quiritum
Phœbus uolentem prælia me loqui.

Decimũ monocolon uerſus eſt choriãbicus pẽtameter alcaicus conſtans ſpondæo tribus choriambis & pyrrichio hoc mõ Tu ne:quæſieris: ſcire nefas:quẽ mihi quẽ:tibi. Scribit hoc metro tris odas.
Tu ne quæſieris ſcire nefas quem mihi quem tibi
Nullam uarre ſacra uitæ prius ſeueris arborem
O crudelis adhuc & Veneris muneribus potẽs.

Vndecimum dicolon diſtrophon ꝑmus uerſus eſt dimeter iãbicus archilochius acatalecticus.conſtat enim amphimacro q metꝝ facit & duobns iambis ſiue altero ſpõdæo hoc mõ Nõ ebur ne:queau:reum.Seq̃ns trimeter iambicus hipponactius catalecticus.habet enĩ q̃nq̃ iambos & ſyllabã:recipit tñ ĩparibus ſedibus etiam ſpondæũ hoc modo Mea:reni:tet in:domo:lacu:nar.Scribit hoc metro dũtaxat hanc oden.

Non ebur neq̃ aureum

Duodecimũ monocolõ uerſus ẽ ionicus ſapphicus a minori trimeter acatalecticus hoc eſt tribus ionicis a minori conſtans hoc modo Miſerarꝫ eſt:nec amori:date ludum. Scribit hoc metro tantum hanc oden:Miſerarꝫ eſt nec amori &ce.

Ter iũdecimũ diſtrophõ dicolõ ꝑmus uerſus ẽ heroicus hoc mõ:diffu:gere ni:ues rede:untiũ:gramina cãpis.Seq̃ns ẽ dactylus archilochius dimeter

catalecticũs hoc eſt conſtãs duobus dactylis & ſyl
laba hoc modo Arboribuſ:q; comæ:ſcribit hoc me
trn hanc oden: Diffugere ni &ce.

Quartũdecimũ dicolon diſtrophon. Prim9uer
ſus ẽ iambic9 hipponacti9 trimeter acatalectic9 con
ſtans ſex iãbis:recipiẽſq; etiã ſpondeũ ĩparib9 ſedi
bus hoc mõ: Ibis:libur:nis in:ter al:tana: uium: Se
q̃ns ẽ iãbicus archilochi9 dimeter acatalecticus cõ
ſtans quattuor iãbis admixto interim imparib9 ſe
dibũs ſpondæo hoc modo Ami:cepro:pugna:cula
ſcripſit hoc metro odas decem

Ibis liburnis inter alta nauium
Beatus ille qui procul negociis
Parentis olim ſi quis impia manũ
Lupis & agnis quanta ſortito obtigit
At o decorum quicquid in cælo regis
Quid immerentes hoſpites uexas canis
Quoquo ſceleſti unitis aut cur dextris
Rogare longo putidam te ſæculo
Quando repoſtum tecum ad feſtas dapes
Mala ſoluta nauis exit alite

Quintũdecimũ dicolon diſtrophon Prim9uer
ſus ẽ iãbicus hipponacti9 trimeter acatalecticus de
quo pauloante diximus hoc mõ Pecti:nihil: meſi:
cutan:tea:iuuat. Secũdus ẽ ſapphic9 cõſtãs pẽtime

meri heroica & dimetro iābico hoc mō. Scribere ſ
uerſiculos:amo:re p:cuſſum:graui.ſcribit hoc me
tro dūtaxat hāc odē. Pecti nihil me ſicut aña iuuat
Sxtūdecimū dicolon diſtrophō. pmus uerſus ē
heroicus hoc mō Horrida:tēpe:ſtas cæ: lū con: tra
xit &:ignes. Sequēs ē archilochius cōſtās dimetro
iābico acatalectico & pētimemeri heroica hoc mō
niues: qꝫ de:ducūt:iouē:nūc mare: nūc ſylu:æ. ſcri
bit hoc metro tm̄ hanc oden. Horrida tēpeſtas &c.
Decimūſeptimū dicolon diſtrophon pmus uer
ſus ē heroicus hoc mō Mollis in:ertia. cū tan: tam
dif:fuderit:imis. ſecūdus iambicus archilochius di
meter acatalecticus de quo ſupra dictū eſt hoc mō
obli:uio:nē ſen:ſibus. ſcribit hoc metro duas odas
Mollis inertia cum tantum diffuderit imis
Nox erat & cælo fulgebat luna ſereno
Duodeuigeſimum dicolon diſtrophon primus
uerſus ē heroicus hoc mō Altera:iā bel:lis teri:tur
ci:uilibꝰ:ætas. Alter iambicus hipponactius trime
ter acatalecticus de quo ſupra dictū eſt hoc modo
ſuis: & i:pſa ro:manæ:uiribꝰ:ruit ſcribit hoc metro
hanc oden dūtaxat. Altera iam bellis teritur &c.
Vndeuigeſimū monocolon uerſus eſt iambicꝰ
hipponactius trimeter acatalecticꝰ qualis ſuperior
hoc modo Iam ief.fica.ci do.manus.ſcien.tiæ. hāc

tm̄modo oden hoc carmīe ſcribit: Iā iā efficaci &c.

Habes igitur mi frater oīa metroꝝ genera q̄bus Horatius Flaccus uſus ē modis. nunc pmiſſi noſtri memores boetiana metra exequemur.

Primum eſt dicolon diſtrophon duo enim carminū genera cōprehendit. primū eſt heroicū hoc modo Carmina: qui quon: dam ſtudi: o flo: rēte p: egi. Secūdū eſt elegiacū hoc mō Flebilis: heu mœ: ſtos: cogor ī: ire mo: dos: uſus eſt hoc metro bis tm̄

Carmina qui quondam ſtudio florente peregi
Flebilis heu mœſtos cogor inire modos.
Puppis achimeniæ ſcopulis ubi merſa ſequentum
Pectoribus figit ſpicula pugna fugax

Secundū ē monocolon uerſus ē dactylic9 alemani9 tetrameter hypcatalectic9 cōſtans pentimemeri dactylica Itē dactylo & ſpondæo ſiue trochæo hoc modo Heu q̄: præcipi: ti: merſa pro: fundo: uſus ē hoc metro bis

Heu q̄ præcipiti merſa profundo
Si quis arcturi ſidera neſcit

Tertiū metrꝝ ē dicolon diſtrophon pm9 uerſus ēdactylicus hoc mō Tūc me: diſcuſ: ſa li: querunt: noctete: nebre. ſeq̄ns ē alemanius dactylicus tetrameter acatalecticus q̄tuor integris dactylis cōſtās hoc modo: Lumini: buſq pri: or redi: it uigor. uſus

eſt hoc metro ſemel tantum hoc loco
Tunc me diſcuſſæ liquerunt nocte tenebre
Luminibuſq; prior redit uigor.

Quartū monocolon uerſus ē dactylicus phalae cius pētameter hendecaſyllabus. cōſtat enī ſpōdæo dactylo & tribus trochæis hoc mō Quiſq; s cōpoſi: to ſe: renus: æuo. uſus eſt hoc metro duobus locis.
Quiſquis compoſito ſerenus æuo
Huc omnes pariter uenite capti

Quintū monocolō uerſus ē anapæſticus pindaricus dimeter acatalecticus conſtans anapæſto recipiēs tñ frequenter etiā ſpondæū raro ꝓceleumaticū apud comicos dactylū quoq; freq̄nter capit & ſæpenumero ultima cū ſupereſt ſyllaba in duas breues diuiditur. ſcanditur hoc modo O ſtel: liferi: conditor: orbis. utitur hoc metro bis.
O ſtelliferi conditor orbis
Quantas rerum flectat habenas

Sextū monocolō uerſus ē gliconius choriambicus trimeter acatalecticus conſtans ſpondæo choriambo & pyrrichio hoc modo Cum phœ: bi radiis graue. utitur hoc metro quinquies
Cū phœbi radiis graue Q d̄ mūdus ſtabili fide
Fœlix qui potuit boni Vela Naricii ducis
Quondam porticus attulit

Septimū monocolon uerſus eſt dactylicus ado
nius dimeter catalectic9 cōſtans dactylo & trochæo
ideſt duob9 dactylis deficiente una ſyllaba hoc mō
Nubibus.atris.utitur hoc metro ſemel tantum
Nubibus atris
Condita nullum
Octauū monocolon uerſus ē iābicus hippona
cti9 trimeter acatalectic9 de quo ſupra cū de horati
anis metris tractarem9 expoſuimus hoc mō Hæc
cū.ſup.ba uer.terit.uices.dextra. Illud ſæpius me
morandū iābica metra īparibus q̄dē locis poſſe re
cipe iambū tribrachū ſpondæū dactylū anapæſtū
parib9 tm̄ iambū & tribrachū apud comicos freq̄n
ter & anapæſtū.utitur hoc metro bis dūtaxat
Hæc cum ſuperba uerterit uices dextra
Quiſquis profunda mente ueſtigat uerum
Nonū eſt dicolon diſtrophou primus uerſus ē
aſclepiadeus choriambicus tetrameter catalecticus
cōſtans ſpondæo duobus choriambis & pyrrichio
hoc mō Si quan.tas rapidis.flatibus in. citus. ſeq̄ns
ē dactylicus pherecratius trimeter acatalecticus cō
ſtans ſpondæo dactylo & ſpondæo hoc mō Pontuſ
uerſat ha.renas.uſus eſt hoc metro ſemel tantū
Si quantas rapidis flatibus incitus
Pontus uerſat harenas

Decimū dicolon diſtrophon pm⁹ uerſus eſt da
ctylicus ſapphicus pentameter acatalecticus cōſtāſ
trochæo ſpondæo dactylo & duobus trochæis hoc
modo Cum po:lo phœ:bus roſe:is qua:drigis. Se
quens eſt gliconius de quo ſupra dictū eſt hoc mō
Lucē: ſpargere cœ:pit. uſus ē hoc metro ſemel tm̄
Cum polo phœbus roſeis quadrigis
Lucem ſpargere cœperit

Vndecimū dicolon diſtrophon pmus uerſus ē
iābicus anacreontius dimeter catalecticus conſtanſ
tribus pedibus & ſyllaba hoc modo Quiſquis: uo
let: peren: nem. ſeqns eſt pherecrati⁹ de quo ſupra
dictum eſt hoc modo Cautus: ponere: ſedem

Duodecimū monocolon uerſus eſt anapæſticus
partheniacus dimeter catalectic⁹: primi duo pedes
recipiunt anapæſtum uel ſpondæum: tertius ſemp
ſpondæum deinde ſupereſt ſyllaba hoc mō Fœlix
nimium: prior æ: tas. uſus eſt hoc metro bis
Fœlix nimium prior ætas
Qui ſe uolet eſſe potentem

Tertiūdecimū monocolon uerſus ē dactylicus
pentameter acatalecticus de quo paulo āte dixim⁹
hoc mō Noui: mus quan: tas dede: rit ru: inas. uſus
eſt hoc metro bis
Nouimus quantas dederit ruinas

Bella quis quinis operatus ānis. Hoc tm̄ dimetro adonio terminauit in hunc modum Sidera:donat.

Quartūdecimū dicolō diſtrophon pm⁹ uerſus ē iābicus archilochius trimeter acatalectic⁹ īparib⁹ ſedibus ſpondæū recipiēs.interdū etiā anapæſtū in fine pyrrichiū uel ſpondæū hoc mō Q uicū:q; ſo:lā men:te præ:cipiti:petit.Sequens ē iambic⁹ archilochius dimeter acatalecticus hoc modo Summū:q; cre:dit glo:riam.uſus eſt hoc metro ſemel

Quicūq; ſolam mente præcipiti petit
Summumq; credit gloriam

Quintumdecimū monocolon uerſus ē dactylicus ithyphallicus tetrameter acatalecticus cōſtans tribus dactylis & pyrrichio hoc mō Qui ſere:rin geni:um uolet:agrū.uſus ē hoc metro tm̄ ſemel

Q ui ſerere ingenium uolet agrum

Sextūdecimū dicolon diſtrophon prim⁹ uerſus eſt iambicus trimeter acatalectic⁹ de quo ſupra memoraui hoc modo: q̄uis:fluen:ti di:ues au: ri gur:gite.Sequens elegiacus hoc mō Non ex:pletu:ras:cogat a:uarus o:pes.uſus eſt hoc metro ſemel.

q̄uis fluente diues auri gurgite
Non expleturas cogat auarus opes

Decimūſeptimū dicolon diſtrophon p̄mus uer ſus ē dactylicus phalæcius p entameter hendecaſyl

labus de quo ſupra memorauim9 hoc modo q̃uis ſe tyri:o ſu:perbus:oſtro. ſeq̃ns ẽ dactylicus archi lochius tetrameter catalecticus hoc mõ Comeret: & niue:is la:pillis. uſus eſt hoc metro ſemel.

Q uãuis ſe tyrio ſuperbus oſtro
Comeret & niueis lapillis. In quo ſæpe ꝓ ſpondæo ſiue dactylo in paribus locis trochæum reperies

Duodeuigeſimum dicolon diſtrophon primus uerſus ẽ dactylicus alemanius trimeter hypercata lecticus. nã poſt tres pedes ſupeſt ſyllaba hoc mõ Omnhomi:nũ genus:in ter:ris. Seq̃ns ẽ pherecra tius de quo ſupra memorauimus q̃ tñ in ꝑma ſede cõtra uſum anapæſtũ recipit hoc mõ Simili:ſurgit ab:ortu. utitur hoc metro ſemel tantum

Omne hominum genus in terris
Simili ſurgit ab ortu

Vndeuigeſimũ monocolõ ũerſus ẽ iãbicus ana creõtius dimeter catalectic9 cõſtans anapæſto duo b9iãbis & ſyllaba hoc mõ Habet hoc:uolu:ptas om nis uſus ẽ hoc metro ſemel. habet hoc uoluptas oĩſ

Vigeſimũ dicolon diſtrophon: ꝑm9 uerſus ẽ aſcle piadeus de quo ſupra dictum ẽ hoc mõ Heu heu quæ miſeros:tramtte de:uio. Seq̃ns ẽ iãbicus archi lochius dimeter acatalecticus hoc modo Abdu:cit i:gnoran:tia. uſus eſt hoc metro ſemel

Heu heũ quæ miſeros tramite deuio
Abducit ignorantia

Vigeſimũ pmũ monocolõ uerſus ẽ heroic9 hexameter. o q̃ ppetu:a mũ:dum rati:one: gubernas uſus ẽ hoc metro ſemel. O q̃ ppetua mũdũ rõe &c.

xxii. dicolon diſtrophõ pm9 uerſus ẽ dactylic9 alemanius tetrameter acatalecticus de quo ſupra dictũ eſt hoc mõ: ſũt eteni pen:næ uolu:cres mihi. ſeq̃ns eſt iãbicus archilochius dimeter acatalecticus cuius paulo ante mentionem fecimus hoc modo. quæ cæl:ſa con:ſcendant:poli. uſus ẽ hoc metro ſemel tantum. Sunt etenim pennæ uolucres mihi
Quæ cælſa conſcendant poli.

xxiii. dicolon diſtrophõ pmus uerſus ẽ trochaicus alemanius dimeter catalecticus hoc mõ: quos ui:des ſe.dere.cælſo. Vbi aĩaduertendũ eſt trochaica metra locis imparibus ſuſcipe trocheũ & nõnũq̃ dactylũ. paribus uero cũ ſupradictos tũ etiã ſpondæũ & anapæſtũ de quo nuper a nobis diligentius diſputatũ eſt in libro quem nuper de metris edidimus. ſeq̃us eſt pherecrat9 cuius ſupra mentionẽ fecimus hoc mõ ſolii. culmine. recipit enim hic p ſpondæo anapæſtum. uſus eſt hoc metro ſemel
Quos uides ſedere cælſo ſolii culmine.

Quartũ &. xx. dicolõ diſtrophõ pmus uerſus

eſt dactylicus phalæcius pentameter hendecaſylla bus hoc modo Quid tan.tos iuuat.exci.tare. motꝰ ſequens eſt elegiacus hoc modo Et ꝓpri.a fa.tū.ſo lici.tare ma.nu.uſus eſt hoc metro ſemel

Quid tantos iuuat excitare motus
Et propria fatum ſolicitare manu

Quintū & uigeſimū monocolō uerſus ē dacty licus archilochius tetrameter catalecticꝰ primi duo pedes pñt eſſe dactyli uel ſpondæi. tertius tantū da ctylus.q̃rtus ſpōdæus hoc mō. ſi uis.cælſi.iura to. nantis.uſus eſt hoc metro ter.

Si uis cælſi iura tonantis
Quæ nam diſcors fœdera rerum
Puro claro lumine phœbum

Sextū & uigeſimū monocolon uerſus ē dactyli cus archilochius conſtans tetrametro buccolico & tribꝰ trochæis hoc modo. q̃ uari.is ter.ras ani.ma lia.per me.ant fi.guris.uſus eſt hoc metro ſemel.

q̃ uariis terras animalia permeant figuris

Hæc ſunt mi frater quæ de Horatii Flacci ac Se uerini Boetii metris ad te ꝑſcripſi.ſupeſt ūt ipſe mi hi non ſolū agas grãs uerꝝ etiã grãm referas quod accumulatiſſime factum exiſtimabo ſi ex lucubra tione nr̃a tm̃ quantū ſpamus ſimul atqꝫ optamus ce piſſe te fructum intellexero. Finis.

NICOLAVS PEROTVS BARTHOLO
MAEO TRAIANO.S.

Hodie ĩteruerſandũ nõnullos libellos meos codex
ꝗdã Hippocratis mihi ĩ manꝰ ĩcidit philoſophi me
diciq̀ ut antiꝗſſimi ita optimi. Eũ cũ(ut fieri ſolet)
aꝑuiſſem legereq̀ uel potius relegere cæpiſſẽ æque
admiratus ſũ & ſingularẽ uiri facũdiã & ſũmã inte
gritatẽ. Erat.n.in p̃ncipio libri iuſiurãdũ eius opti
mũ ſane teſtimoniũ illius & eloq̃ntiæ & uirtutis. Id
ego latinũ feci tibiq̀ & amiciſſimo mihi & in philo
ſophia app̄me erudito ac iã medicinæ ſtudiis ĩncũ
bẽti confeſtĩ miſi:ubi ſi eloq̃ntiã eius nõ potui imi
tari ſaltẽ ſententiã effinxi:quo ut tu ita per te cæteri
ꝗ medicinæ dant operam q̃les eſſe debeant ab hip
pocrate diſcant. Hippocratis iuſiurandum.

Teſtor Apollinẽ medicũ & Eſculapiũ hygieãq̀
& Panatiã Aeſculapii filias & deos ac deas oĩs me
q̃tũ in me erit & q̃tũ ingeniũ meũ ualebit hæc oĩa
obſeruatuꝝ quæ hoc iureiurãdo atq̀ his tabellis cõ
tinentur. Tributuꝝ me præceptori meo a quo hanc
artẽ edoctus ſum non minus q̃ parenti a quo ſum
genitus uitã cũ eo cõmunicatuꝝ. Res oẽs q̃s illi ne
ceſſarias eẽ intelligã ꝓ uiribus meis ſũminiſtratuꝝ
ꝓgeniẽ eius fratꝝ loco habituꝝ. hanc artẽ ſine mer
cede & ſine pactionibus edoctuꝝ. Præcepta oĩa lĩ

bere & fideliter traditu℞: meis & præceptoris mei li
beris cæteriſq; diſcipulis q̱ ſe legibus mediciæ aſtri
xerit atq; iurati fuerint: alii præterea nemini: In cu
randis ægrotis ꝓ uiribus & ꝓ ĩgenio meo rebus ne
ceſſariis uſu℞: nemini ægritudinẽ dilaturum: nihil
per iniuriã factu℞: Rogatũ mortale uenenũ nemi
ni datu℞ neq; id cuiq̃ cõſultu℞: neq; mulieri p̃gnan
ti ad interficiendũ conceptũ fœtũ potionẽ porrectu
rum: uitam meam atq; artẽ meam puram atq; inte
gram ſeruatu℞: laborantis lapillo haud quaq̃ exci
ſu℞: ſed expertis huius artis hoc negotiũ permiſſu
rũ: quamcunq; domũ ingreſſus fuero dũtaxat libe
randis ægrotis opam datu℞: oẽm iniuriam: omnẽ
corruptelam oẽ genus turpitudĩs. res etiam uenere
as ſpõte mea euitatu℞ ſiue muliebria corpora cura
uero ſiue uirilia ſiue hoĩs liberi ſiue ſerui: quæ ĩter
curandũ uel uidero uel audiero uel etiam extra cu
ram in uita hoĩum cognouero quæ reticenda eſſe
ĩtelligam nemini apertu℞: ſed intemeratam tacitur
nitatem ſeruatu℞ Præſens igitur iuſiurandũ ĩtegre
atq; incorrupte ſeruanti mihi oĩa tam in uita q̃ ĩ ar
te mea ꝓſpera fœliciaq; ſuccedant: & gloria in æter
nũ parta ſit. Transgredienti uero atq; periuro con
traria omnia eueniant. Finis

1475 - 1480
PEROTTUS(Nicolaus)